

Rkp. 42/5

Rkp. 42/5

k 45

Ćwiczenia psychologiczne.

1913/14.

W roku 1912/13 nie było w ogóle ćwiczeń psychologicznych.

Citronina

For. Wt. - Cur. Tista 12-1
Loud. Tista 9-11

15. 20 2

Sabrook

Codjiennie 2-4

Deliska

Codjiennie & Lij. white 7-8-9

Fryling

Codjiennie 5-6

Gimbury

Gottlieb

Codjiennie 11-12

Gimbury

Towiedy 9-11

Loud 12-1

Lt 12-1

Blutwurz: modern whorls

Kireny

Wt. Cur Lt 9-11

Symptoms: white, black, brown

Syrakowka

Loud. Tista 9-11...

Hydrogromka

Curat. Tista 6-8

Wrouble

Wt. Cur 4-5

Pravonia

1913/14

sądów, między którymi stosunek zachodzi, ani nawet samego stosunku, lecz sąd, stwierdzający stosunek, między tymi sądami zachodzący, więc uznanie $\therefore$ w znaczeniu wytworu $\therefore$ tego stosunku. Jeśli mam n.p. takie rozumowanie: Wszyscy ludzie są śmiertelni etc. to rozumowaniem jest uznanie koniecznego związku, zachodzącego między prawdziwością trzeciego a prawdziwością pierwszych dwóch sądów, czyli sąd stwierdzający, że jeżeli pierwsze dwa sądy są prawdziwe, trzeci musi być prawdziwy. Ani więc trzy sądy obok siebie postawione, ani zachodzący między nimi stosunek racji i następstwa nie są jeszcze rozumowaniem, lecz jest nim sąd, stosunek ów stwierdzający. I oto możemy sobie postawić pytania: Kiedy sądy stwierdzające takie stosunki, innymi słowy kiedy rozumowania jest trafne, prawdziwe? Albo, jak tu mówimy, prawidłowe? Wszak zdarzają się tu liczne sądy mylne. Jakże więc są kryteria, pozwalające nam odróżniać trafne rozumowanie od błędnego? Przegląd wszystkich sądów należycie uporządkowanych. Odpowiedź na te pytania daje właśnie logiczna teoria rozumowania. Jest ona w swej intencji i w swym zupełnym wykonaniu zastawieniem wszystkich trafnych rozumowań, wszystkich ^{prawdziwych} sądów, stwierdzających stosunki logiczne między wszelkiego rodzaju sądami.

5 Parady wymiarowe

Różne rodzaje ^{formy} Teorii wymiarowe

Teoria argumentu: wymiarowe

{ wymiarowanie przed.
miejsc. radów
wymiarowanie rad
wymiarowanie strukt.
miejsc. radów
wymiarowanie reguł
wymiarowanie reguł

... 7 1910 ...

W. 26" - 5 mmij wyroznyl.
 12.

- 1) S-R, WP;
- 2) S, L-W,
- 3) S-R, W, /b. zataci/
- 4) S-R, WP /b. zataci/
- 5) S, WP /progritku/
- 6) S-R, W.
- 7) S-R, WP /b. zataci/
- 8) S-R, S i W [zataci plama]
- 9) S-R, W + S
- 10) S, S-W
- 11) S-R, —
- 12) S-R, S-W,
- 13) S-R, S-W,
- 14) S-R, S-W,
- 15) S-R, W
- 16) S-R, W-S
- 17) S-R, W-S
- 18) S-R, W-S
- 19) S-R, S-W,
- 20) S-R, S-W (zataci)

Chanteles; Przypominaja mi się wdrauc ilustracje.
 Odtwarzam dokładnie postacie p.ⁿⁱ/Dargy i p.ⁿⁱ/Gus'ty.
 odtwarzajszyl główne postacie sztuki. Przytem przypominaja
 mi się set zdanie, które przy sposobności oglądania
 ilustracji, wydał, że p.ⁿⁱ/Dargy umoi być Prysauka
 bardzo elegantszyl szoro nie zataciła tej cely nawet
 w koniżeniu opowiadym Kastyuniu basanciey. —
 Rowniez przypominaju sobie darsenny ~~st~~ system odtworze
 mia sobie scen, wdrauzyl jedynie na siatkuodruku
 bezkolorynym. —

W.

а/одуше: оклеивать фотом. рис⁵
досконале репродукты с высе
лбантедера, а зарасеи враще
мидеи мидеи задолбана, проре
рабосе (то остатеи стопа ное на
подставе свисающего с лбантедера
ванеи) —

(изобразе)

5/III 910 *Wielkociekotowa Salina*

- 1) H. L. H.
- 2) H. H.
- 3) H-R. H-R.
- 4) H. H.
- 5) H-L. H.
- 6) L-H. L.
- 7) H-L. H.
- 8) H-L. H-L.
- 9) L. H-L.
- 10) H. H.
- 11) L. L-R.
- 12) H-L. H-R.
- 13) H-L. H.
- 14) L. H-L.
- 15) L. H-L.
- 16) H. H-L.
- 17) H. H-L.
- 18) H. —
- 19) L-H. H.
- 20) L. H.

wyraz	-	Predmiot -
40		40
zrok. 20		zrok. 27
Stuch. 19		Stuch. 3.
Stuch. 1.		Stuch. 9.
zrokonie		

Przyposuwa mi się ustatka minierowa

— Multicorvina Kelena

- I Mozycki. Widziatam je ~~tak~~ a tej pracy i
jaki pracy sej je pry uicim pry ben
Edorato ui sej im stykata hikie styp
uicim —
- II osona otragto plama. Trasit
- III Bitukan. Przyponim ui sej osonotama
bituta i karotat uimucy draca.
- IV kluse. Idaje ui sej se medowystliem
uam pracie stuckore wystcy metalimcy
okrielle.
- V Superytk. Wajyrasimcy dustama hikie
stykata uicimcy, uic uoncy borim
sej wystnowytk.
- VI Teka —
- VII Wsiastka. Uam wobrasimie wrotore
hikie biacy tak je sej uic i hikie tack
uicimcy i uicimcy uicimcy jakiecy
duaje sej pry dotkucim proriskui
chopowaty.
- VIII Portuauetka. saroko uicim pracie
dotyckore.
- IX Ukt —
- X Legaret stypcy tylto regularny sej
tak — tak sej sej.

- 1 Blatit,
- 2 Houce
- 3 suns,
- 4 purpura,
- 5 blustarica
- 6 caruoriceu
- 7 tata usana kristami
- 8 crato hukkie
- 9 —
- 10 —

W 8/10

- 1 stnypre
- 2 ofter storika
- 3 beben
- 4 trach daricami
- 5 suurb
- 6 sytnyk ekivienia
- 7 gnost syren
- 8 snagle udzenuie o Kradto,
- 9 —
- 10 —

J 8/10

- 1 L-A, R,
- 2 L, R,
- 3 L-A, A-R,
- 4 A-A R,
- 5 L-A, A,
- 6 L-A, A,
- 7 A-R-L, A-R
- 8 L-A, L,
- 9 L-A, -

1 Jallubowski²
 Wrohow - stuchowy
 W. Bartholomae

7 ———

Wengiel - wraz wrohowe

W.

przypisłacz wrohowe

W.

klucze wraz wrohowe napisane oboj. w.

scyzaryk wraz wrohowe widok z ystego scyz.

torobka. wraz wrohowe barwy potocz. zstuchowem
 wymawianego wyrazu 4/5

Wrohowe

Portuonette wraz wrohowe ~~Wrohowe~~ przedmiotem fryzury
 w domu. 2

Wrohowe.

dogarek wraz. stuchowe tyllanie, 9

4 wrohowe

1 wrohowe - stuchowe

1 stuchowe

1 aniołowe

} porównaj wrohowe

- 1 kupa
- 2 dyko
- 3 sniey
- 4 stół
- 5 tablica
- 6 kurok
- 7 siance
- 8 —
- 9 —
- 10 —

- 1 fortysian
- 2 gbas
- 3 spieru
- 4 kuryk
- 5 skrypcie
- 6 kurek
- 7 ~~stanie~~ stum
- 8 snicci
- 9 chrappanie
- 10 browe.

4 wrochowych ogólnie
matr barone, rysunkowe.

10 stuchowych średnia
intensywności

- 1 W. W.
- 2 W. P. W.
- 3 W. S. S.
- 4 W. P. W. S.
- 5 W. W.
- 6 S. P. W. S.
- 7 S. W.
- 8 W. P. W. P.
- 9 W. W.
- 10 W. W.
- 11 W. W.
- 12 W. W.
- 13 W. W.
- 14 W. P. W.
- 15 W. P. S. W.
- 16 W. W.
- 17 W. P. W.
- 18 S. S.
- 19 W. W.
- 20 S. S.

40

31 wrochowych
7 stuchowych
1 suchowy
1 rapachowy

Rim. 1909/10.

XII

5. marca, 1910.

J. Sander

J. Knappe

Melnikiewicz

Zofia Pastrowska

Narol Freinkel

Zofia Stannicka

Jerem Lym.

Peterlo

J. Rosenberg.

A. Gimmberg

Barthelinda

Wawrzyniak

Krypiakiewicz

Strenger

Gimmberg Minda

Stork

R. Nijboer

Janine Poplawska

Helena Truchanowicz

Przedstawiono i dyskutowano wyiki przeprowadzonych na XI. pos. experimentów na podstawie sporządzonej wtedy tablicy otrzymanej według fascykułu pamięć 5.

Następnie uzupełniono experimenty z pod. X. pokazując wymawiane wtedy wyrazy. Fascykuł 4. c alpha. beta. Zaraz je obliczono oraz porównano z wynikami alpha.

Na koniec urządzono experiment fascykułu pamięć 6 b. po objaśnieniu, że teraz będzie szło o metody, które służyć mają do charakterystyki typów niezalenie od intrspekcyi samego medjum.

	Jantel	Kongpa	Ajduk	Pasam	Fremce	Strenger	Stomme	Pesack	Zakutro
1 2	H	Z	H	Z	U	H	U	U	S
2 3	H	Z	S	Z	U	S	H	U	S
3 4	S	H	H	Z	S	S	H	U	Sm.
4 5	H	H	S	S	S	S	H	H	U
5 6	S	H	S	S	S	U	U	U	T
6 7	S	U	H	H	U	S	T	H	S
7 8	S	U	U	Sm	H	S	S	H	S
8 9	S	U	U	H	U	H	S	H	U
9 10	U	U	U	S	H	Sm	S	S	S
10 11	S	Z	S	U	S	Sm	H	S	H
11 12	U	S	S	T	Z	H	S	S	W
12 13	U	S	T	U	S	U	S	Sm	W
13 14	Sm	S	T	W	W	S	Sm	S	S
14 15	Sm	S	Sm	S	S	Z	D	Sm	Sm
15 16	Sm	S	Sm	Z	Z	Z	Z	Sm	Z
16 17	Z	Sm	Sm	T	Sm	Sm	Z	Z	Z
17 18	Z	S	Z	S	Z	S	Z	Z	Z
18 19	Z	Sm	Z	Sm	T	Z	U	S	Sm
19 20	U	Sm	Z	Sm	Sm	U	Sm	S	U
20 21	U	U	Z	U	Sm	U	Sm	Z	Z

Barzel	Günther	Kyrt.	Günther	Stark	Optim.	Kombi	Kyrt.
U	U	H	S	H	S	S	S
H	H	H	S	H	S	S	H
H	U	H	U	H	H	T	H
S	H	S	U	T	U	S	U
S	U	S	H	U	U	S	S
H	U	S	S	S	S	T	S
S	S	S	T	Sm	Z	Sm	H
S	S	Z	H	Sm	H	H	U
Z	S	Z	U	Z	Sm	S	U
Z	U	Sm	Sm	S	U	W	T
Sm	U	Sm	W	Sm	S	S	Z
T	S	Sm	Z	Z	W	Z	S
S	S	S	S	U	H	H	S
U	Sm	D	Sm	H	Sm	Z	Sm
Sm	Sm	D	D	U	T	Sm	Sm
U	Sm	T	Sm	U	W	Sm	Sm
W	S	T	Z	Z	U	U	Z
S	Z	U	S	S	S	U	Z
Sm	Z	U	Z	S	S	U	S
H	Z	U	U	S	T	U	U

Barzel	Gimotob. A	Nykor.	Gimotob. M	Starp	Opitani	Konfiter	Krypin. Ric.
U	U	H	S	H	S	H	S
H	H	H	S	H	S	S	H
H	U	H	U	H	H	T	H
S	H	S	U	T-H	U	S	U
S	U	S	H	Δ	U	S	✓
H	U	S	Δ	Δ	S	T	S
Δ	S	Z	T	Sm	Z	Sm	H
Δ	S	Z	H	Sm	Z	H	U
Z	S	Z	U	Z	Sm	Δ	U
Z	U	Sm	Sm	Δ	U	W	T
Sm	U	Sm	W	Sm	Δ	S	Z
T	Δ	Sm	Z	Z	W	Z	Δ
S	Δ	Δ	S	U	Z	Z	Δ
U	Sm	D	Sm	H	Sm	Z	Sm
Sm	Sm	D	D	U	T	Sm	Sm
U	Sm	T	Sm	U	W	Sm	Sm
W	Δ	T	Z	Z	U	U	Z
Δ	Z	U	Δ	S	Δ	U	Z
Sm	Z	U	Z	S	Δ	U	Δ
H	Z	U	U	S	—	—	U

Landel W S alto S | 2H1-6 4S 7-12 2, 4
 Krupke W² 12 2 3-5, 6-9 4
 Aydon H alto S 1-6 4, 5 7-11 4, 5
 Parland " wie bei 1-2 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12
 Freidel " wie bei, 12 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12
 Strong
 Hume

Jackson S 1, 2, 13, S 10-12 W

Gumbel S 1, 2, S

Ogden S

	W	S	U	D	Sm	Z	T
1	6	4	4	1	8	2	8
2	7	5	2	1	8	2	8
3	7	3	4	1	1	1	1
4	4	6	4	1	8	8	2
5	2	6	5	2	8	8	1
6	3	4	3	4	8	8	3
7	3	2	2	4	3	2	1
8	5	2	5	2	1	2	8
9	1	3	5	3	2	3	8
10	3	1	3	4	3	2	1
11	3	3	2	3	3	2	1
12	2	1	3	4	2	3	2
13	2	3	1	5	2	2	2
14	8	1	2	4	8	2	8
15	8	1	1	3	7	4	1
16	1	8	2	8	8	4	2
17	1	2	2	2	8	9	1
18	8	1	3	4	3	5	1
19	8	1	5	3	5	3	8
20	8	1	10	8	2	4	8

26/2, 5/3 1910
 Jak zachování v přec-
 istné propuknutí emulze?
 Jsem wasymint pond 6
 Jsem s II pod 4-5 :

Jan

11

1)

五

Zagadnienie to dla krytyki literackiej bardzo ważne: i oświadczam bowiem, że t. zw. objektywna krytyka literacka usiłuje analizować dany utwór literacki, abstrahując od wszelkich indywidualnych pierwiastków doznającego dany utwór. Na wyniku takiej krytyki opiera się "ocena" utworu; zależnie zaś od naszej oceny przypisujemy utworowi większą lub mniejszą "wartość".

2)

Badania p. A. nie doprowadzały jednak na obiektywne cechy utworów. Okazało się, że metodami psychologicznymi można badać zjawiska i dyspozycje psychiczne, nie można zaś dojść do stwierdzenia "obiektywnej" wartości utworu boga i (najlepiej)

2) miks Zagadnieniami z psychologii odróżniania zajęła się też p. Sztanke, która swoje badania opisała w obszernej pracy. Celem eksperymentu było zbadanie tego, co stanowi podstawę możliwości odróżniania dwóch przedmiotów, z których jeden jest dany i w spostrzeżeniu, zaś drugi był dany, jednak został zapomniany. W badaniach swoich posługiwała się p. S. następującą metodą: Każdemu z dziesięciu medyków przedstawiała szereg rysunków i krążków barwnych, a po upływie dziesięciu dni te rysunki i krążki z powyższych szeregów, o których się uprzednio przekonała, że medyum je zapomniało i nowe szeregi, składające się z innych rysunków i krążków barwnych, pytając się za każdym razem, czy pokazany rysunek lub krążek jest identyczny z pokazanym przed lozami rysunkiem lub krążkiem, czy też się różni odń. Sądorzekający, że pokazany rysunek lub krążek różni się od dawniej pokazanego, bywa poprzedzany i spowodowany przez porównanie treści dwóch przedstawień albo dwóch sądów egzystencjalnych.

3) Opierając się na pracy K. Marbego zatytułowanej: "Über das Gedankenlesen und die Gleichförmigkeit des psychischen Geschehens" /Zeitschrift für Psychologie Bd. 56./ postanowiła p. Wędrychowska sprawdzić wyniki badań Marbego, ograniczając się jednak tylko do eksperymentów nad jednostajnością myśli.

nia, przyczem wszelkie momenty sugestywne o ile możliwości mia-

ły być wykluczone. W pierwszej części eksperymentów ekspono-
wała p.W. szeregi złożone z 3 kart wistowych, nakazując medyum
wybrać jedną z tych kart.

Wyniki tak Marbego, jak i pny Wędrychowskiej oka-
zuja, że przy wyborze kart pewne karty mają pierwszeństwo. Wie-
le medyków okazywało tendencję do wybierania karty środkowej
w ostatecznym rezultacie nie rozstrzyga jednak położenie środ-
kowe o wyborze karty.

W drugiej części eksperymentów miały medya nakazane
napisać jak najszybciej którąkolwiek liczbę od 1-10, następnie
od 11-20, od 21-30, od 31-40, od 41-50, - oraz napisać nazwę ja-
kiejs barwy. Z liczb wybierano najczęściej te, których ostatnia
cyfra jest 5, z barw barwę czerwoną.

W trzeciej części eksperymentów miało medyum napisać
wyraz dowolny.

Z zestawienia tych eksperymentów wynika, że mniej wię-
cej 1/3 część wszystkich wyrazów została więcej niż raz napi-
sana.

Jak Marbe tak i Wędrychowska zdolała skonstatować, że
przy pewnych założeniach i warunkach, różne osoby mają te same
lub podobne myśli. Na ogół jednak zdaje się, Marbe przeceniać wa-
rtość wypadków jedności myślenia skutkiem niedostatecz-
nego uwzględnienia liczby tych wypadków, w których się nie prze-
jawia jedność myślenia.

nych osobników.

W dziedzinie psychologii tonów eksperymentowała pani Weinbergowa. W eksperymentach tych chodziło po pierwsze o zbadanie, czy tony po upływie pauzy, w której medyum dokonuje jakiejś łatwą pracę umysłową, zostają rozpoznawane, względnie o stwierdzenie zależności tego rozpoznawania od długości pauzy, powtóre chodziło o zbadanie tego, jak długość trwania tonu wpływa na łatwość rozpoznawania. posługując się aparatem zwanym tonometrem, podaje eksperymentatorka jeden ton, a po pauzie ten sam ton albo ton wyższy albo niższy. Przerwy wynoszą 10, 20 i 30 sek., czas trwania tonu 2 i 5 sek.

Wyniki eksperymentów dokonanych z 4 osobami, zestawia niżej podana tabela.

Pauza	10 sek		20 sek		30 sek	
trwanie tonu	2 sek	5 sek	2 sek	5 sek	2 sek	5 sek
sądy prawdziwe	46	46	36	43	32	36
" mylne	20	23	29	21	34	25
" wątpliwe	6	3	7	8	6	11

Jak widac z tabeli wzrasta ze zwiększeniem się czasu przerwy ilość sądów mylnych i wątpliwych, a zmniejsza się ilość sądów prawdziwych. Również wynika z tabeli, że rozpoznawanie dokonuje się łatwiej wówczas, kiedy tony podawane są dłużej.

Przy eksperymentach tych dał się zauważyć ciekawy fakt, iż każda osoba rozpoznaje w pewnym /zazwyczaj drobnym/ regionie tonów gorzej, niż we wszystkich innych regionach. Okazuje się, że fakt znany w patologii pod nazwą ortosymfonii /Revesz i Liebermann/ w mniejszym stopniu daje się także stwierdzić u normalnych osobników.

5. Nad przebiegiem procesu porównywania długości dwóch od-
 5. estępów, wyznaczonych przez dwie pary wrażeń dotykowych, wywoła-
 nych przez ułknięcia końcami 2 estezyometrów, pracował p. Igierl.

Medyów badał p. Igierl 5, każde było badane 3 razy. Na każde razowem posiedzeniu miało medyum po odbiorze podniet dać naj-
 pierw odpowiedź na pytanie, który z odstępów był mniejszy, wzglę-
 dnie większy, a następnie sprawozdanie oparte na introspekcji,
 z przebiegu procesu porównywania. Z materiału zebranego okazało
 się, że o ile odstępów znacznie się od siebie różniły - odpowiedź
 na pytanie, który z nich jest większy następowała trafnie bezpo-
 średnio t. j. bez procesu porównywania. Obrazy wzrokowe, które
 się tutaj - chociaż bardzo rzadko - zjawiały - uwarunkowane były nie
 chęcią zdobywania sobie pomocy dla dokładniejszej oceny, ale oko-
 licznościami ubocznymi, często silniejszym ułknięciem estezyometru
 W wypadkach, w których różnice długości odstępów były mniejsze,
 jedno medyum, które rzadko miewa obrazy wzrokowe, a i te bardzo/
 niewyraźnie /zawsze dawało odpowiedź bezpośrednią, bez obrazów
 wzrokowych. Inne dwa medya dawały odpowiedź pośrednią, t. j. od-
 powiedź, następująca po porównywaniu obu odstępów, polegająca
 w zasadzie na kolejnem zwracaniu uwagi na jeden i drugi odstęp
 przyczem odstępów te były reprezentowane stale przez obrazy wzr-
 zrokowe. U innych medyków 2 obrazy wzrokowe były niejasną tyl-
 ko ilustracją porównywania, opierającego się głównie na wraże-
 niach dotykowych. W przypadkach bardzo małej różnicy odstępów

-bo u medyków porównywani towarzyszyły prawie zawsze ilustracje
 -afazyczne. Tylko u jednego, a to właśnie u tego medyka, który
 .f. rzadko miawa obrazy wzrokowe, odpowiedź następowała bez ilustracji
 Medyków. Badani p. 1. i 2. każde było badane. f. wzrokowe. f. każde
 -razem posiadaniem miało medyka po odbiorze podnieć bac na-
 -pierw odpowiedzi na pytanie, który z obstępów był mniej ważny
 -nie większy, a następnie sprawozdanie oparte na introspekcji,
 z przedtem porównywania. Z materiału zebranego okazało
 się, że o ile obstepy znaczące się od siebie różniły - odpowiada
 na pytanie, który z nich jest większy, następowała prawie bezpo-
 średnio f. j. bez procesu porównywania. Obrazy wzrokowe, które
 się tutaj - chociaż bardzo rzadko - pojawiały - warunkowane były nie
 chęcią zdobywania sobie pomocy dla dokładniejszej oceny, ale oko-
 licznymi ujęciami, często silniejszym ujęciem estetycznym
 W wypadkach, w których różnice obstępów były mniejsze
 jedno medyka, które rzadko miało obrazy wzrokowe, a i te bardzo
 niewyraźne, zawsze dawało odpowiedź bezposrednio, bez obrazów
 wzrokowych. Inne dwa medyki dawały odpowiedź posrednio, f. j. ob-
 powiedz, następując po porównaniu obu obstępów, polegając
 w zasadzie na kolejnym zwrocie uwagi na jeden i drugi obstep
 przyczem obstepy te były reprezentowane stale przez obrazy -
 wzrokowe. U innych medyków z obrazami wzrokowymi były niejasne tyl-
 ko ilustracje porównywania, opierające się głównie na wzro-
 nych doświadczeniach. W wypadkach bardzo małej różnicy obstępów

6 Wpływem uwagi mimowolnej na dokładność reprodukcji wyobrażeń skojarzonych mechanicznie zajęła się pna Citrónowa, która w 43 posiedzeniach przeprowadziła badania z 7 medyami.

C.eksponowała w mnemometrze Ranschburga jednorazowo szeregi 4-ro, 5-cio, 6-io i 7-mio zgłoskowe, złożone ze zgłoszek bezsensownych, cyfr, lub kombinacji zgłoszek i cyfr.

Uwagę mimowolną przyciągać musiały zgłoski lub cyfry zabarwione, podkreślone i t.d. Z chwilą zjawienia się szeregu takich zgłoszek następowało w medyum zwykle zabarwienie wzruszeniowe, które niweczyło koncentrację uwagi. W niektórych szeregach jednak można było jednak zauważyć wpływ specjalnie oznaczonych elementów na uwagę. Ponieważ C. nie obliczyła dotychczas dokładnie wyników, przeto niepodobna obecnie rozstrzygać, czy przy pomocy metody badań, którą się posługuje C. można uwagę mimowolną silniej lub słabiej przykuwać do danych członów szeregu.

Wpływem uwagi mimowolnej na dokładność reprodukcji
wyobrażeń skojarzonych mechanicznie są: sie pas Cifrony-
na, która w 48 posiedzeniach przeprowadziła badania z 7 me-
diami.
C. eksponowała w mnemonetrze Hanschburga jednorazowo
szeregi 4-ro, 5-cio, 6-10 i 7-mio zgłoskowe, złożone ze zgło-
sek bezsensownych, cyfr, lub kombinacji zgłoszek i cyfr.
Uwagę mimowolną przyciągać musiały zgłoski lub cyfry
zapamiętane, podkreślone i t.d. Z chwili wzięcia się szeregu
takich zgłoszek następowało w medyum zwykle zapamiętanie zaru-
szeniowe, które niweczyło koncentrację uwagi. W niektórych
szeregach jednak można było jednak zauważyć wpływ specyjal-
nie oznaczonych elementów na uwagę. Ponieważ C. nie oblicza-
ła dotyczących dokładności wyników, przeto niepodobna obecnie
rozstrzygnąć, czy przy pomocy metody badań, która się posługuje
C. można uwagę mimowolną skierować i w jakiej przykładać do
danych członów szeregu.

7 Celem pracy p. Gottlieba była eksperymentalna analiza znanego prawa Josta, sformułowanego w sposób następujący: "Na kojarzenia o różnym wieku lecz o jednakowej sile, ponowne powtórzenie wywiera tem większy wpływ, im starsze jest dane skojarzenie".

Operując metodą trafnych przypomnień zdołał G. wykazać, że prawo Josta prawdziwe jest tylko w pewnych granicach. Poza tymi wynikami ściśle liczbowo ujętymi, naprowadziły badania, przeprowadzone z 24 medyami, p. G. na pomysł postawienia dwu hipotez, wyjaśniających ze stanowiska psychologicznego i fizyologicznego ową prawidłowość, wykrytą przez Josta.

Hipoteza pierwsza /psychologiczna/ brzmi: Jeżeli poszczególne grupy powtórzeń dzieli dłuższa przerwa /n.p. 24 godz wówczas niema u medyków tego zniechęcenia i braku zainteresowania, jakie się ukazuje wtedy, gdy poszczególne grupy powtórzeń przedzielone są małą tylko pauzą /n.p. 2 lub 3 min./

Na podstawie tej hipotezy - która wyrosła ze samorzutnych ~~głównie~~ wynurzeń introspekcyjnych medyków - staje się zupełnie zrozumiałem, że szeregi zgłosek czytane z dłuższymi przerwami wykazują większy procent trafnych odpowiedzi, aniżeli szeregi, czytane z mniejszymi przerwami.

Hipoteza druga /fizyologiczna/ brzmi: Tworzenie się asocjacji nie kończy się z chwilą ukończenia czytania, lecz trwa jeszcze jakiś czas potem. Jeżeli przed skonsolidowaniem się tego procesu nastąpi nowe czytanie tych samych zgłosek, wówczas

czas ów proces skonsolidowania się doznaje przerwy, a kojarzenia nie nabierają takiej zwartości i spójności, jakiejby nabrały, gdyby proces tworzenia się asocjacji mógł się odbyć bez żadnych przeszkód.

Eksperymenty p.G. zostaną w najbliższej przyszłości ukończone.

8 Korelacje zachodzące między pamięcią liczb przy podawaniu wzrokowym i słuchowym, między pamięcią liczb a sprawnością mnożenia, dzielenia, w głowie i na papierze, między sprawnością dzielenia/i mnożenia/ w głowie a na papierze, przy podawaniu słuchowym a wzrokowym-bada p. Kreutz.

Dotychczas przeprowadził p.K. przy pomocy pny. Günsburg badania z 30 medyami. Pracę p. Kreutza poprzedzi wstęp o korelacji i metodach jej obliczania.

9 Zakrój statystyczny ma również praca pny. Debickiej badającej wpływ pracy fizycznej na umysłową. O wynikach tej pracy, która-jak wszystkie wogóle prace statystyczne-wymaga ogromnej ilości eksperymentów, mówić będzie można dopiero po jej zupełnem ukończeniu.

10 Kwestyę tonu uczuciowego barw metodą pletyzmograficzną ^{bada} p. Dąbrowski.

Doświadczenia te wykazują, że zabarwienie uczuciowe pewnych podnieć świetlnych stwierdzić można przy analizie odpowiedników fizjologicznych nawet wówczas, kiedy w introspekcji owo zabarwienie uczuciowe nie jest dostrzegalne. Badania te początkowo połączone były z wielkimi trudnościami technicznymi, których przezwyciężenie wymagało wiele cierpliwości i czasu.

11 Zbadać czy /względnie jaka/ istnieje korelacja między wolą a oporem podświadomego /w terminologii Abramowskiego/ postanowił sobie p. Łyskowski.

Metodę badania przejął Ł. od Abramowskiego /Badań nad pamięcią część II./, charakter woli zaś u medyków bada introspekcyjnie. Badania te są dopiero w pierwszych zaczątkach.

12 O pracy p. Frylinga por. dołączony autoreferat.

13 Pod koniec półroczu rozpoczęli nowe prace p. Kreutz
14 /O symptomach oddechowych kłamstwa; według Benussiego/ i pna Wędrychowska // O koncentracji uwagi/.

Do zynawozdania prac pracowni psychologicznej ¹²

22. 1913/14.

Z a s a d a : Starano się zbadać, czy te same podniety wywołują u różnych osobników te same reakcje w najszerszym tego słowa znaczeniu.

M e t o d a : Jako podniety używano w danym eksperymencie białych kartek papieru wielkości biletu wizytowego, na których wypisane były szeregi cyfr. W każdym szeregu znajdowała się luka wielkości jednej cyfry.

Badanemu medyum zadawano pytanie : jaką cyfrę wpisałoby w wolnem miejscu ? Kartek było 40; szeregi cyfr składały się z 2-ch do 16-tu elementów. Kartki były podzielone na grupy układane w pewien celowy sposób, mający spowodować przewidziane odpowiedzi.

Najogólniej możnaby podzielić kartki na 4 grupy, według oczekiwanych reakcji: 1/. Estetyczne /15 kartek/, 2/. Przypomnieniowe /10 kartek/, 3/. Rozumowe /10 k./, 4/. Etyczne /5 k./.

Medyum nie wiedziało a priori nigdy do czego zmierza eksperyment. Sposoby przeprowadzania eksperymentu odkładam do szczegółowego sprawozdania.

Medyów zbadałem 50, a to: 25 kobiet i 25 mężczyzn, - w wieku od lat 17 do 40. Badania odbywały się w godzinach między 7-mą rano a 10-tą wieczór.

W y n i k i : Mimo bardzo wielkich różnic w odpowiedziach, już przy ogólnem badaniu wyników można zauważyć pewną jednolitość odpowiedzi; przy niektórych kartkach, przeważna część odpowiedzi jest identyczna. Pozatem występują także pewne określone typy reagowania, zarówno w odniesieniu do całości eksperymentu, jak i do poszczególnych grup, które się dadzą ująć w ograniczone klasy. Wyniki eksperymentu każą przypuszczać, że przy pokazywaniu kilku wybranych kartek, które wywoływały najbardziej jednolite reakcje, w większości wypadków możnaby otrzymywać reakcje przewidziane.-

U w a g a : Przy badaniu wyników okazało się, że odpo -

- 2 -

wiedzi 8-miu medyków nie można brać pod uwagę. Po uzupełnieniu 8-u nowymi medyami całości eksperymentu złożę sprawozdanie szczegółowe, rozpatrujące wszechstronnie opisany eksperyment.-

Sprawozdanie to złożę w końcu lipca b.r.

J a n F R Y L I N G .

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

Adamowicz Stanisław

	<u>I.</u> 18/X.	<u>II.</u> 25/X.	<u>III.</u> 15/XI.	<u>IV.</u> 29/XI.	<u>V.</u> 6/XII.	<u>VI.</u> 13/XII.	<u>VII.</u> 24/I. 1914.	<u>VIII.</u> 31/I.	<u>IX.</u> 7/II.	<u>X.</u> 14/II.	<u>XI.</u> 21/II.	<u>XII.</u> 28/II.
Adamczewski Stanisław	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Adamczyk Tadeusz	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Bastgenówna Stefania	/	/	/	/	/	/	/	/	/	Q	/	/
Bronarski Alfons	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Chrapek Zygmunt	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Danyłowycz Wasyl	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Feldman Józef	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Flekerówna Ida	/	/	/	Q	Q	/	Q	/	/	/	/	/
Fryling Jan	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Gdula Paweł	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Herzerówna Sylwia	/	/	/	/	/	/	Q	/	/	/	/	/
Horowitzówna Maryla	/	/	/	/	Q	/	/	/	/	/	/	/
Joniak Franciszek	Q	/	/	/	/	Q	Q	Q	Q	Q	/	/
Komenda Józef	/	/	/	/	Q	/	/	/	/	/	/	/
Kotowicz Modest	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Kretzówna Malwina	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Kreutz Mieczysław	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Krzechlik Klaudyusz	/	/	/	Q	/	/	/	/	/	/	Q	/
Krzywy Antoni	/	/	/	/	/	/	/	Q	Q	/	/	/
Lillienfeldówna Janina	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	Q	/
Łobaczewska Stefania	/	/	/	/	/	/	Q	Q	/	/	/	/
Łysakowski Adam	/	/	/	/	/	/	Q	/	/	/	/	/
Maczek Stanisław	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Menkesówna Henryka	/	/	/	Q	/	/	Q	Q	/	/	/	/
Moszkiewicz Stanisław	/	/	/	/	/	/	/	/	Q	/	/	/
Parandowski Jan	/	/	/	/	/	Q	/	/	Q	/	Q	/
Pauls Henryk	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	Q
Piątkowski Roman	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
Prymon Andrzej	/	/	/	/	/	/	/	/	Q	/	/	/
Reimer Tadeusz	Q	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	Q
Richter Jan Bron.	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	Q
Schifermanówna Malwina	/	/	/	Q	/	/	Q	/	/	/	/	/
Schönbachówna Fryda	/	/	/	/	/	/	Q	/	/	/	/	/

[illegible]

[illegible]

Zima, 1913/14

Ćwiczenia psychologiczne.

I. 18. X. 1913.

1 godz. tygodniowo

- Łobowicki Henryk
Knetelski Stanisław
Stepanik Basia
Moryla Horowitówna
5 Lysakowski Adam
Miański Włodzisław
Włodzisław Henryk
Pigłowski Roman
Krentz Mieczysław
10 Wroński
G. Paulk.
Alfons Bronarski
Kotowicz Modest
Richter Jan Bron.
15 J. Marchy
Komenda Józef
Adamczewski Stanisław
Flekerówna Jola
T. Adamczyk
20 Prymora Andzej
Kochlik Klaidyusz.
Korowówna
Stepania Sobaczewska
Kojlikówna
25 Marya Wodrychowska
Schołdrachówna Rytka
Kretówna, Mierwina
Schołdrachówna Janina
Tajprajkowski
30 Parandowski

Danyłowicz Wasył
Gala Burek
Franciszek Wilczyński
34 Schipernauisówna Walonia

Ogólny wstęp. Zadania ćwiczeń
poj. psych. eksper. Rodzaje ekspery-
mentów psychologicznych. jak w rku D
1911/12.

Dotem Claparede 3xperiences collecti-
ves sur le temoignage.

Upm Remer
Gomim

Stefania Sobaczewska

Wojcikówna

Gluatunowa

Tadeusz Sprajkowski

Parandowski

Zichienfeldowa

Kedrzychowska Marya

Kuchlik Stanisław

J. M. M. M.

Adamczewski

Schönbarthówna

Herreroówna

Kretzowa

Piotr Piotrowski

Jan Fryderyk

Tadeusz Reicher

Fr. H. J. J.

Danyłowicz Wasył

Włodzisławski Stanisław

Flekerówna Ida

Lypakowski Adam

Chrapak Zygmunt

Richter Jan Bron

Adamczewski Tadeusz

Korniewicz Stanisław

Lobowicka Marya

Rymon Andrzej

Gaimon Paul

Wojcik

Włodzisławski

Komenda

Kreutz Meier

Pigłowski Roman

Szymon Bronarski

Włodzisławski

Henryk Włodzisławski

Feldman Józef

Horawitówna Maryja

Bastgen Stefania

Kotowicz

Hau. Stnefeldt

Kiefermanowski

Ostatnim razem kazano zdawać sprawę z rzeczy, co dk otkórych nikt się nie spodziewał, że będzie musiał kiedyś zdawać sprawę. Lżisłaj przeciwnie. Okazano reprodukcję obrazu Kossaka na widokówkach - wszystkim to samo, kazano się dokłanie przy patrzeć, przez dowolne długi czas - potem zadano pytania, mające stwirdzić dokładnoś spostrzegania i zapamiętywania. - Przez ten czas, co oglądali członkowie ćwiczeń w całym skupieniu widokówki, urządzono szereg wydarzeń: Asystenta posłano do portjera powzem ja za nim wyszedłem, wyglądając za drzwiami: widziałem go wtedy na końcu korytarza:/. Po niejakiem czasie znowu wyjrzałem - wtedy asystent stał pod drzwiami lokalu. Po niejakiem czasie walił on w drzwi. Wyjrzałem i udaję że to dzieci, krzyknęło: zabierajcie się stąd zięci, co wy tu robicie?! Po niejakiem czasie rōcił p. Błachowski powiedział, że kartonów od Bromilskiego jeszcze niema i poszedł do tylnej pracowni, skąd po niejakiem czasie wrōcił i obok mnie usiadł. - Gy więc uczestnicy ćwiczeń skończyli pisać odpowiedzi na moje oytania co do widokówki, kazano im "protokolarnie" zeznać, co się działo w kierunku drzwi sali posiedzeń w czasie poprzedęgo experymetu z widkownikami. Następnie odpowiedzi te wszystkie zebrano celem przedstawieniem ich następnym razem.

Gov. 911/12 - 3-17 luty 1913

Leobinicka charyta
 Hnetelski Stanisław
 Florowitówna charyta
 Bartek Stefanik
 Jmura
 Adamczuk
 Kotowicz Modest.
 Krymow
 Gwila Karol
 Wnys
 G. Paule.
 Bandyłowicz Wasył
 S. Brzozowski
 Hofmeyer
 Chrapel
 Richter Jan Bron.
 Korneida
 Flekizówna
 Wulfsberg
 Lysakowski
 Pijetowski Roman
 Preutz Mieczysław
 J. hr. Jarnicki
 Witzgum
 Schönbechówna
 Laurson
 Herzerówna
 Piotr Starowski.
 Marya Kędrzychowska
 Junfryling
 Reuter Ad.
 Perrenowicz

Liliensfeldówna Janina
 Schferm andron Malinow
 Wahnowski Feliks
 Wójcikówna Br.
 Sobaczewska Stefania
 Kuchlik Stanisław
 Józef Feldman

Omówiono wyniki epxerymentu doko-
nanego na 2. posiedzeniu. Następnie prze-
jście do introspection provoke. Zaznaczo-
no jej różnice w stosunku do poprzednich
eksperymentów, gdzieśmy o tem, co się w
duszy dzieje, wnosili z różnych objawów
zewnętrznych, ale nie zważało wprost na
to, co się w niej dzieje. Teraz o to wła-
śnie będzie chodziło. Ribot, ^{Enquete} ~~Idée~~ sur
les idées generales. Dzisiaj czas tylko
na eksperyment wstępny czyli próbny /:t.
zw. "Vorversuch".

Każdy ma napisać, co mu się nasuwa, sko-
nający wymówiony przeze mnie wyraz. Dokła-
dneinstrukcje. - Potem wymówiłem wyraz
"bulka". - Potem odczytywano i omawiano
kójno. zapiski. - Zwrócono uwagę na rzad-
kość wspomnień smakowych i ~~wzrok~~ powonie-
niowych. Uwydatniono niektóre odpowiedzi
w których zupełnie brak konkretnej rea-
keyi, natomkast kołrzy się szerek sądów.
Następnym razem ma się przystąpić do wła-
ściwej enquete i podać, jakie w ogóle moż-
na z niej wszelkiego rodzaju wniośki wy-
snuwać.

Zima, 1913/14.

Ćwiczenia psychologiczne.

IV. 29. XI. 1913.

- Hretel Stan.
 Bastgen Stefania
 Jaskrajkowski
 Wędrychowska Marya
 5 Simonowiczówna Eryka
 Richter Jan
 J. Kąkolowski
 Adamczyk Tadeusz
 10 Kozłowski
 J. Kozłowski
 Danyłowicz W.
 Adamczyk Tadeusz
 Górska Beata
 Abramowicz
 15 Komenda
 Adamowicz
 Horowiczówna Maryla
 Adamowicz J.
 Junoszyński
 20 Szymon Brzozowski
 Perkowski
 Liliusfeldówna Janina
 Łaszczyńska Marya
 Kretzschmar Marwin
 25 Horowiczówna Sylwia
 Reuser Tadeusz
 Kretzschmar Marwin
 Piętkowski Roman
 Chmielewski Zygmunt
 30 Kłotowski Mieczysław
 Feldman Józef

Przeprowadzo o eksperymenty Ribota
 Enquete sur les idees generales ip.
 porównano wyniki z jego wynikami. O-
 kazała się zgodność zupełna.

Zwrócono uwagę na to, że ten typ
 eksperymentowania powtarza się w
 wszystkich eksperymentach dotyczą-
 cych kojarzenia. Przyrzeczono przy
 okazji pokazać eksperymenty z
 zakresu t. zw. komplexforschung
 i Thatbestandsdiagnostik.

Uspr. Krzehlik.

Zima, 1913/14.

Ćwiczenia psychologiczne.

V. 6. XII. 1913.

Knietelski Stanisław
 Baotzen Stefania
 Jozef Feldman

30 Preute Mier.

36 Cybala Dorota

Kerandony
 5 H. Weckeschne
 Wzdrychowshan Marya

W. Pauls.
 Helamyns Trelem

10 J. M. ncu
 Chrapakty

Pigtkowski Roman

Franciszek Gornala

Cyba Schonsbaum

15 Prosi Stanisław
 Schfermanow
 d. h. n. j. d. n. j.
 J. n. j. d. n. j.

Alfons Bronarski

23 Wojcikówna
 Labarewicz
 Knechtke Kl.

Włodarski Włodzimierz

Włodarski J.

25 H. d. n. j.

Krzewiowa

Lysacowski Adam

Danyłowicz Wacław

Trzaskan Radosław

38 Jan P. n. j.

Kaczmarek Elżbieta

Kretowski Marcin

Kotowicz Mieczysław

29 Kucner Tadeusz

36

Eksperymenty z zakresu estetyki eksp. me-
 toda sporządzania Fechnera. Czwatka papier
 rozmiarów 21 i 17. Wypisać na niej nazwi-
 sko kierując się tylko względami estetyczny-
 mi. Potem obliczenie 8:

- A. Odległość od dołu linii, pociągniętej
 po napisaniu nazwiska tak, jak gdyby na-
 zwisko było na niej umieszczone. Każdy
 oblicza swoją odległość, potem jego
 visavis kontroluje obliczenia. Następnie
 zetsawiono na tablei te wartości w ten
 sposób, iż przy każdej wartości odleg-
 ści, które wypisano po sobie w porządku
 od najmniejszej, podano, ilu mężczyzn i
 ile kobiet je otrzymało.
- B. Analogicznie odległość od lewego brzegu.
 Wymierono odległość od lewego brzegu po
 czątku nazwiska, końca nazwiska, i średnią
 arytmetyczną obu odległości wzięto.

Kazano na przyszły raz wykreślić krzwe, któ-
 reby odpowiadały tym wartościom.

Zima, 1913/14

Ćwiczenia psychologiczne.

VI. 13. XII. 1913.

- Józef Feltman
 Maryla Słowikowska
 Pascha Skarżyska
 Schumannowa
 5 Mększczyca
 Adamczyk-
 Łysakowski
 Górska
 10 Kasper
 Sankiewicz Wam
 J. Pauls
 J. Munk
 Gryman
 Adamczyk Tadeusz
 15 Jan Piotr Richter
 Katowicki Modest
 Flekowska Ida
 Zioblińska Maria
 Komenda
 20 Hercewowa
 Kretowski Marcin
 Jankowski Grzegorz
 Piotr Komarowski
 Ksienicka Józefa
 25 Lichnerowicz Janina
 Jankowski
 Mironowski Włodzisław
 Piatkowski Roman
 Krentz Mieczysław
 30 Jankowski
 Jankowski
 32 Krawczyński

Dokonano eksperymentów metodą wy-
 boru, na kartonach z napisami se-
 ctio aurea, i na protokatach o
 równej powierzchni ale różnym sto-
 sunku podstawy do wysokości.
 Brzastapiono do metody zastosowa-
 nia. Zeising, dawniejsze próby kano-
 nonów estetycznych ciała ludzkiego.
 Okazania i przedyskutowanie świą-
 ni greckiej, kościoła św. Elżbiety
 w Marburgu, Apollina belwederskie-
 go, Venery mińskiej, Ewy Rubensa.
 Następnie kazano narysować krzywe
 z rezultatem zisiejszych ekspery-
 mętów na następny raz. /: po świę-
 tach:/.

Zima, 1913/14.

Ćwiczenia psychologiczne. VII. 24. I. 1914.

Kuchler Mandyne.

Dasken Stefani

Horowitzowa Maryla

Klawczyński Stan.

5 Komenda

Jurek

Gula Czesław

Kryszewski

10

J. Pauls.

J. Szymonowicz

J. Monerowicz

Chmura Zygmunt

Adamczyk Tadeusz

Richter Jan Bronisław

15

Kretschmer Stanisław

Reinert Tadeusz

Kotowicz Modest

Oryński Andrzej

Kretschmer Maksymilian

20

Pijtkowski Roman

Zaburcka Chryzyna

Alfons Bronarski

Kzibrychowska

Lilienthalowa Janina

25

Sionimski Piotr

Młotowski Władysław

Tadyszewski

Karamowski

Grawert

30

J. Feldman

31

Kojakowa

32

Koroty

Na początku posiedzenia p. Kreutz dokonał eksperymentów celem stwierdzenia, kto z uczestników ćwiczeń jest wzrokowcem, a kto słuchowcem. Węć I. podał ustnie pięć liczb dwucyfrowych, poczem prze trzy minuty wszyscy głośno alfabet wymawiali, poczem z pamięci liczby owe spiwiali. II. Każdy uczestnik otrzymał kartkę z pięciu liczbami dwucyfrowymi napisanymi, miał ją raz dla siebie cicho odczytać, poczem znowu po trzy minutowym głośnym recytowaniu alfabetu z pamięci liczby spisał. - Okazało się ostatecznie, że jest 4 wybitnych wzrokowców.

Potem omówienie wyników otrzymanych z ostatnich przed feryami dokonanych eksperymentów z podziałem złotym.

Zima, 1913/14.

Ćwiczenia psychologiczne.

VIII.

31. I. 1914.

36 Tyćikóma

Na początku i na końcu : Webera Tastzirkel. Mierzenie minimum odległości dwóch nacisków, przy którym jako dwa są odczuwane. Różność wrażliwości skóry pod tym względem w różnych częściach powierzchni ciała. Cyrklem o stałym otwoże przejechać się od ciemienia poprzez skroń, policzek do górnej wargi, albo od przegubu ręki do końca palca wskazującego.

Jako właściwe ekspeymenty: Saling, Assoziative Massenversuche. Zeitschrift f. Ps. tom 19. Użyto dwadzieścia wyrazów, zaczęto obliczać skojarzenia uprzywilejowane. Reszta będzie obliczona na przyszły raz.

Herndon
 Kuehlik Władysław
 Barkei S.
 Horowitzówna Maryja
 5 Adameczewski
 J. Murek
 Komenda
 Gubow
 Lobotko Charys
 10 G. Pauls
 Danyłowicz Wasył
 Murawski
 Monks
 Sforza Brancatelli
 15 Selman J. Eden
 Chupik G.
 Richter Jan Br.
 Kotowicz M.
 Hayman
 20 T. Reuer
 P. J. J. J.
 G. J. J. J.
 J. J. J. J.
 K. J. J. J.
 25 K. J. J. J.
 H. J. J. J.
 S. J. J. J.
 W. J. J. J.
 L. J. J. J.
 30 T. J. J. J.
 J. J. J. J.
 T. J. J. J.
 J. J. J. J.
 S. J. J. J.
 35 J. J. J. J.

Zima, 1913/14.

Ćwiczenia psychologiczne.

IX. 7. II. 1914

H. Kuchlik.

H. Baalgen

H. H. H. H. H.

5 Józef Fekelman

Andrzej Hauran

A. Lenczest-Komenda.

Szymon Bronarski

10 Pulok

Danyłowy

G. Pauls.

Dan Lysakowski

T. Sellenmeyer

15 Chupik

Richter Jan Bron

Kotawicz Modest

L. Dobudca diorya

Remer Tad.

20 Flukerbrons

Piotkowski Roman

Rewitz Mierzystan

Kretzowicz Mierzystan

Piot Gauruski

25 L. S. S. S. S.

Herzerowicz

L. S. S. S. S.

W. S. S. S. S.

Trufyng

30 T. S. S. S. S.

H. S. S. S. S.

S. S. S. S. S.

Wojcikowicz

34 S. S. S. S. S.

Podano wyniki experymentów z ostatniego razu, obliczone przez Błachowskiego a dowodzące istnienia bardzo wybitnie uprzywilejowanych skojarzeń.- Potem przejście do Thatbestanddiagnostik. Zastosowanie eksperymentów asocyacyjnych w psychiatrii, w kryminalistyce. Pojęcie Kompleksu. Wyjaśniono sposób laboratoryjnego urządzenia takich eksperymentów - Zapowiedziano eksperymentu z kompleksem, grupującego się około faktu, że się jest słuchaczem uniwersytetu. - Na zakłócenie jednak przedtem okazano funkcoynowanie stoppera, bo mierzenia czasu jest przy tych eksperymentach ~~nie~~ konieczne

Zima, 1913/14.

Ćwiczenia psychologiczne.

X. 14. II. 1914.

Sobaczewska

Wojcikówna

Sobczakówna

Imhoff

Taschewski

F. W. Krescowa

L. H. Feldman

W. D. Chochowa

H. K. Kowal

10 Kretowicz

L. K. Kowal

L. K. Kowal

F. K. Kowal

F. K. Kowal

Kotowicz Modest

Prymowa Andrzeja

Muranowski

P. K. Kowal

K. K. Kowal

20 Kretowicz

Kretowicz

Adamczyk Tadeusz

H. K. Kowal

P. K. Kowal

D. K. Kowal

G. K. Kowal

K. K. Kowal

G. K. Kowal

Feldman

30 Lepuszkowski

Adam Lysakowski

J. Maciej

Komenda

34 Adamczewski

35 Aneta Standa

36 Klodzyński Kuchliński

Dokonano eksperymenty ostatnim razem
zapowiedziane Wertheimera. Omówiono je i
zachęcono do dokoanowywania takich ekspe-
rymentów w warunkach mniej sztucznych w
gronie znajomych.

Zima, 1913/14.

Ćwiczenia psychologiczne.

XI. 21. II. 1914.

Horowitzowa Maryla

Bastgen Stefania

Lipakowski Adam

Kotowicz Modest

Cybulski Jan

Feldman Jan

Komenda

Maasell

Myszyński

10 G. Pauls.

Danyłowski

Florkowski

Helman

Chrupka

Prof. Richter

Kobuszek

Reuter Tadeusz

Jankowski Jan

Bryman Andrzej

20 P. St. Stankiewicz

Słobianowski

Kretowski Marcin

Słobianowski

Piotrowski Roman

Słobianowski

Słobianowski

Słobianowski

Słobianowski

Słobianowski

30 Słobianowski

Słobianowski

32 Słobianowski

Przejsie do metod psychofizycznych.

Ogólny wstęp do metod psychofizycznych. Ich stosunek do psychologii eksperymentalnej w ogóle, historycznie i merytorycznie.

Pojęcie wrażliwości. Pojęcie progu podniety czyli podniety progowej. /: merbart, Fechner: /.

Metoda zmian minimalnych celem mierzenia progu podniety /: metoda stopniowania: /. Wrażliwość wyrażamy odwrotnością podniety. progowej.

Pokaz: Aparat do przybliżania i oddalania: punkt na kartonie, zegarek tykający. - Wyjaśniono zastosowanie tej metody do mierzeń estezyometrycznych.

Zima, 1913/14.

Ćwiczenia psychologiczne.

XII. 28.II.1914.

Knichlik Alaudynus.
 Baatzgen Stefanie
 Horowitzowa Maryla

Adamski

5 J. Murek

Metelski Haustr

Kotowicz M.

Lysakowski Adam

Gulander

10 Danylowicz W.

Korzeniowski

Przyman Audrej

Adamski Tadeusz

Chmielecki

15 Branta Mies.

Paramowski.

Fleckerówna.

Piotrowski Roman

Piotrowski

20 Włodarczykówna Fryda

Fr. Jonia

Wetrowski Malwina.

Herzówna

Wędrzyńska

25 Liebenfeldowa

Alfons Bronarski.

W. Wędrzyńska.

Tarkowski

Tumfyling

30 Józef Fellman

Lehmann

Wojcikówna

35 Lohausowa

Metoda ekwiwalentów. Garnitur

ciężarków od 40 gr. do 80 gramów.

Podnieta stała 60 gramów.

Stosunek wrażliwości odwrotnie do

podniet. /: Külpe pg. 59:/.

Zapowiedziano na przyszły raz:

Fotometr.

Próg różności.

Zima, 1913/14.

Ćwiczenia psychologiczne.

XIII. 14.III.1914

Baszgen Stefanie
Knechtke M.

Horowitzówna Maryla

Sfous-Brouascki

5 Kotowicz M.

Kozan

Gulobian

Lysakowski Adam

J. Pauls.

10 Barytoroycz Wasyf

Huetelski Stanisław

Reuter Adolf

Krentz Mieczysław

Piłkiewicz Roman

15 Jan Brzoza Rostko

Lachnowska Marya

J. J. J.

Kellmann Tade

Piotr Głowacki

20 Schönlankówna

Homerówna

Kretzowicz

Komenka

Adamski

25 H. M. K. S. M.

J. Schönlank

T. Schönlank

J. Schönlank

Schönlank

30 Br. Wójcikówna

Okazano fotometr Rumkorfa, wyjaśniono jego zastosowanie w fizyce. Stosunek tego zastosowania w fizyce do zastosowania w psychologii. Metoda ewiwalentów z ostatniego razu. Metody oznaczania progu różności. Pojęcia różności i różnicy. Na podstawie imitacji powiększonej fotometru okazano metode oznaczania progu różności. Czego wyrazem jest próg różności? Pojęcie czułości /: bystrości:/ w odróżnieniu od pojęcia wrażliwości.

Zima, 1913/14.

Ćwiczenia psychologiczne.

XIV. 21.III.1914.

Horowitzowa Maryla

Baatzgen Stefania

Huetelki Stanisław

Kuchlik Alondyng.

Lysakowski Adam

Sefow-Brouarski

Komenda

Gouladew

Wroger

G. Pauls.

Danylowicz W.

Adamczyk T.

Jan Brzozowski

Chrupala J.

Pistkowski Roman

Andrzej Bryman

Lelobuchowska

Reuter Teresa

Janina Kłosa

Piotr Stanisławski

Schönbaumska Fryda

Kretzowicz Melwina

Herczówna

Kedrzyńska

Lilienthalówna

Młotowski

Krentz

Tęszkajski

H. Alcega

Lilienthal

Jan Frydman

Józef Feldman

Lobaczewska

Demonstrowano metodę oznaczania stopnia dokładności oceny długości odcinków za pomocą kartonów po części o ruchomych ramach.

Ostatnie posiedzenie półroczna zimowego.

Na lato zapowiedziano technikę chronoskopu i kymografionu i t.p.

Lato, 1913/14.

Ćwiczenia psychologiczne.

I. 9.V.1914.

Schiffermüller
 Bastgenoune
 Horowitzowa
 Lysakowski Adam
 Grimm Pauls.
 Kotowicz Madat
 Richter Jan Bron.
 Ldobnicka Charyz
 Prymowa Andnej
 Kretowicz Malwina
 Sylwia Herasowicz
 Węgrzynowa
 H. Wajkowska
 Litwefeldowa
 Orest Poloniski
 Labanowska
 Wojcikówna

Pokazano kymograf. Konstrukcja. Cel.

Rodzaje. Petlica Leringa, urządzenia dla
 papieru niekończącego się. Sposób regulowa-
 nia szybkości. Oznaczanie szybkości obrotu.
 /: Tutejszy kymograf ma obwód 50 cm. Trwanie
 obrotu można regulować między jeden obrót
 10 sekund i jeden obrót 16 minut. :/.

Jak się powleka kymograf papierem, a papier s-
 sadza? Wykonano.

Lato, 1913/14.

Zwicezenia psychologiczne.

II. 16.V.1914.

Hlorowitrowna

Bastgersówna

Krysakowski Adam

Gimnazj. Pauls

5 Katarzyna Modest

Alfred Bronarski.

Adamczyk Tadeusz

Adamczyk

Jan Bron. Richter

10 Roman Tadeusz

Przyman Andrzej

Kretzowna Marjanna

Tylaris Herrmann

Stienfeldtowa Janina

15 Hallenkoski

Schizorowski Władysław

Orest Polanski

Jan Fryderyk

Lobaczewski

20 Wójcikówna

Konstrukcja znacznika elektromagnetycznego.

Wrysowana na tablicy. - Jednostki miernicze prądu elektrycznego.: Ampery, Wolty, Ohmy.

Prawo Oma. - Ognisko Leclanchégo. - Funkcjonowanie znacznika na kymografionie. Zastosowanie do prostych eksperymentów, n.p. nad poczuciem czasowych odstępów.

Lato, 1913/14

Ćwiczenia psychologiczne.

III. 30. V. 1914.

Hłostowska Marya

Bastgen Stefania

Kotowicz Modest

Adamczewski

Bromarski

H. Pauls.

Dr. Feliks Menda

Lobaczewska

Leobuschtschaya

Adamczyk Tadeusz

Jan Bou. Richter

Romer

Trymowa Audrey

Piotr Saurwinski

Lewandowska Jędrzej

Miercińska

Kretzowicz

Klifa feldman

Miedrychowska

Jan Fryling

Wojcikówna

Schiffmanowa

Orest Polajski

~~Metronom kontaktowy~~^t

Metronom kontaktowy.

Pneumograf

Pneumograf

Lato, 1913/14.

Ćwiczenia psychologiczne.

IV. 6. V⁶ 1914.

Bastgen Stefanie

Storovitrochna chrysa

Hammer

Wm. Bonarville

My dear Audiney

A. New Persons

Lehrerzimmer

Van Dyke

Shriya K. Deshpande

Dillenfeldt re Jänne

Shoreborn

Kretzowicz

Schreibbachelor

17. Thanks of Linda

Kotawick Novost

Lewis. P. 10

Remar

Lysakovsk

Loburka

Wörterbuch

Micranie base

Obrazami narit puzni

Neophytanthus

i Kvaitkami

Lato, 1913/14.

Ćwiczenia psychologiczne. V. 13. VI. 1914.

Konstrukcja chronoskopu.

/: Chronoskop, opornica, przerywacz:/.
 Baszgen Stefania
 Horostrowa Maryla
 Junfryling
 Kotarba Adolf
 Alfons Bronarski
 Hedyphowska
 Liliensfeldowa.
 Hemerowa
 Wietrowski
 Schönbachowa Fryda
 Pyman Andry
 Adamiński Stan.
 Jan Bron. Richter
 Dobrowolska Marya
 Wojcikówna Bron.
 Schfermannowa
 Leberowicz
 Lysakowski
 Sz. Pauls
 Przemysławski

Lato, 1913/14

Ćwiczenia psychologiczne.

VI. 20. VI. 1914.

Basken Stefanie
 Horowitzowa
 Wędrychowska
 Junfyling
 Alfons Brzdarzki
 Wojcikówna Bron.
 Łobaczewska Stefania
 Schferm...
 Lyszkowski
 S. Kłenda
 Łobaczewska
 Jan Bron. Richter
 Ryman Audnej
 P. o. St. nimski
 Scherbaszówna
 Kretowski, Melman
 L. W. W. W. W.
 H. W. W. W. W.
 Orest Polanski

Reakcje ruchowe, czuciowe.

Chronoskop, deszczułka kontakto-
 wa, Pohla przemieniacz. Przeryw.
 do reakcji. Dokonano pięć reakcji
 ruchowych, pięć czuciowych. Przedtem
 okazano sposób "zbiorowego kolej-
 nego reagowania" przy pomocy łańcu-
 cha medyków, gdzie już zwykłym ze-
 garkiem można stwierdzić różnicę
 reakcji ruchowej i czuciowej.

Lato, 1913/14.

Ćwiczenia psychologiczne. VII. 27. VI. 1914.

Basken Stefania
 Horowitzówna Maryla
 Wójcikówna Bronia
 Lyskowski Adam
 Alfons Brzozowski
 Kotowicz Mieczysław
 Schizermanowa
 Adamczewski Stanisław
 Reuter
 Adamczyk Tadeusz
 Prymowski Andrzej
 Piórkowski Stanisław
 Schizermanowa Fryda
 Kretzowski Mieczysław
 Skrzecówna
 H. Warkentzen
 Wędrzyńska
 Jungerman
 Orest Polanski
 Jan Bron. Richter

Konstrukcja, zadanie i działa-
 nie młotka kontrolnego.

Lato, 1913/14.

Ćwiczenia psychologiczne.

VIII.

11. VII.14.

Alfred Bronarski

Maryla Morawska

Wojciechowska Bron

Jungerling

Bartosz Alfauk

Lysakowski Adam

H. Włoczkowska.

Herrerońska

Kzetówna

Prus Stanisławski

Adamczewski

Jan Bron. Richter

Adamczyk Tadeusz

Kotłowski Modest

Komer

Schiffmanowska

Reakcje proste i reakcje złożone.

Ach Kartenwechsler,
Römer Schallschlüssel.

Ostatnie ćwiczenia półroczna letniego